Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertiu[m] e[st] reseca[n]de malicie [et] prauitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

Heb. ij. Nuſq̄ʒ angelos apprehendit: ſʒ ſe//
men abrae. Uide ſi vis. s. ſer. de aduentu
in tertia pncipali ꝯſideratione

¶ Scđa ē preſentia ſpeci//
alis ꝓpitiationis. Nūc eniʒ promptioꝛ eſt
ad miſerandū nobis q̄ʒ ante chriſti incar//
nationē ꝛ natiuitatē. Eſt ḡ ſpeciali mō no
biſcū q̄ nūc tpe gratie ſum⁹, ſm quē modū
nō erat cū his q̄ in tpe veteris teſtamenti
fuerūt. Promptius em̄ facilius ac copioſi
us nūc ꝓcedit miſcđia peccōrib⁹ ad deuʒ ſe
ꝯuertentib⁹. Iuxta illud Eſa. xlix. In tpe
placito exaudiui te: ꝛ in die ſalutꝫ auxilia//
tus ſū tui. Qđ expōit paul⁹ de tpe gratie
ij. Coꝛ. vj. di. Ecce nūc tps acceptabile et
ce nūc dies ſalutis. Nūc q̄ppe cū leuioꝛi ſa
tiſfactione pōt aliq̄s dei miaʒ obtinere q̄ʒ
tpe veteris legis Et hoc eſt ꝟtute illi⁹ ac//
ceptiſſime oblationis quā fecit chrs de ſe
ipſo ꝓ oībus. Hebꝛ. ix. Sanguis chrī qui
ꝑ ſpūmſcm̄ ſemetipm obtulit imaculatuʒ
deo patri: emundabit cōſcientias nr̄as ab
operib⁹ mortuis. Poſſumus igit dicere il
lud ps Dñs ꝟtutū nobiſcū: ſuſcep. noſter
ſ. ad miſcđiam: deus iacob

¶ Tertia eſt preſentia ſa//
cramentalis refectionis. ꝑ quā ſic eſt cum
nobis chriſtianis q̄ nō cū infidelib⁹: Jđo
dicit dñs matt. vltꝫ. Ecce ego vobiſcū ſuʒ
vſq̄ʒ ad ꝯſūmationē ſeculi. Et vide deuo
te inextimabilē chrī charitatē. Qđ em̄ de
noſtra ſumpſit humanitate totū ꝓ nobis
obtulit: totū q̄ʒ nobis reliquit pro anima//
rū refectione.

SEcūdū eſt nomē venerāde ſancti//
tudinis, ſcʒ hoc nomē chriſtus. de
quo Lu. ij. Natus eſt vobis hodie
ſaluatoꝛ q̄ eſt chriſt⁹ ꝛc. Et dicit nomen ve
nerāde ſanctitudinis: q2 ſignificat illā ꝑfe//
ctiſſimā ꝛ pleniſſimā gratie vnctionē ꝛ ſan
ctitatē que fuit ꝛ eſt in aīa chriſti. Chriſt⁹
em̄ interpretat vnctus. Dicit aūt dñs ipe
chriſtus ꝑ antonomaſiā: q2 ſummus rex:
ſūmus propheta: ſummus ſacerdos. Iſte
em̄ tres ꝑſone antiquitus inungebant et
chriſti dicebant. Unde chriſtus non ē no
men ꝓpꝛium ſed appellatiuū. approprıatuʒ
tn̄ ipſi deo ꝑ antonomaſiam. Ab hoc aūt
nomine dicimur chriſtiani. quod nomen ꝑ
mo ab aplīs ꝛ diſcipulis fuit introductuʒ
apud antiochiam: vt dicit in li. Eccleſiaſti
ce hiſtoꝛie. antea aūt dicebātur diſcipuli.
Quia ḡ nomen debet eſſe conſonuʒ rei vt
probatur. xxj. diſtꝫ. c. Cleros. ꝛ extra de ꝓ
bendis et dignitatib⁹. c. Cuʒ ſcōm. Ideo
opoꝛʒ vt qui chriſtiani dicunt: chriſtū imi
tent. Hinc eſt q̄đ ſcribit: extra de ſacra vn//
ctione. c. Conueniſſe. A chriſto chriſtiani
dicunt: vt quaſi vncti diriuēt ab vncto: vt
omnes currant in odoꝛem vnguentoꝝ il
lius cuius nomen eſt oleū effuſuʒ. Et Au
guſtꝫ. li. de doct. chriſtꝫ. Ex ſacramēto vn//
ctionis: chriſtianoꝝ oīm vocabulū deſcen
dit: quod nomen ille fruſtra ſoꝛtit qui chri
ſtū minime imitat. Itē Aug⁹. Chriſtian⁹
iuſticie: bonitatis: pudicicie: caſtitatis: pa
tientie: humilitatis: innocētie ꝛ pietatis ē
nomē. Et tu illud quō tibi defendis ꝛ vēn//
dicas: cui de tā ꝑlimis reb⁹ nec pauca ſub//
ſiſtūt. Chriſtian⁹ vere eſt ille qui nō noīe
tm̄ ſed etiā oꝑe eſt. Hec Aug. Uñ et ipſe
chriſt⁹ Jo. xiij. Exemplum dedi vobis vt
quēadmoduʒ ego feci: ita ꝛ vos faci. ¶ In
myſterio aūt ſue circūciſionis dedit nobis
triplex exemplū ſalutare q̄đ imitari debē⁹

¶ Primū ē ſectāde obediētie ꝛ hūilitatis.
¶ Scōm ē tolerāde anguſtie ꝛ pēalitatis
¶ Tertiū ē reſecāde malicie ꝛ ꝑauitatis.

Primū eſt exemplum ꝛc.
In hoc videlꝫ q̄ legeʒ ſeruauit. circūciſus
ſcʒ octaua die ſic̄ ꝓceptū erat in lege. Gal.
iiij Miſit deus filiū ſuū factū ſub lege.

Scōm eſt exemplū tolerā//
de anguſtie ꝛ penalitatis. Tunc em̄ cepit
ꝓ nobis pati ꝛ ſanguinē ſuū fundere. j. Pe
tri. iiij. Chro in carnē paſſo ꝛ vos eadē co
gitatione armamini.

Tertiū eſt exemplū reſecā//
de malicie ꝛ ꝑauitatis. Quia em̄ circūci//
di coꝛpoꝛaliter voluit: docuit nos ſpiritua
liter circuncidi debere. Rhom. ij. Circū//
ciſio cordis in ſpiritu non littera. cui⁹ laus
non ex hominibus ſed ex deo eſt. Facta ē
autem huiuſmodi circūciſio die octaua.
Per octo quippe dies intelligere poſſum⁹
octo ꝯſiderationes q̄ ſunt q̄ſi octo lumia//
ria ſiue dies ſpirituales quibus agnoſci//
tur q̄ʒ vilis q̄ʒ periculoſus et q̄ʒ deteſtabi//

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

lis eſt ſtatus pcti. Qui em̃ hmõi conſide-
rationib' attẽte ⁊ diligẽter inuigilat: per
vnaquãq; eaꝝ vnã magnã diſ facit ad p-
ficiendã ⁊ attingendã ſpũalẽ aie circũciſio
nem a peccato ⁊ omni macula ⁊c̃.

Prima eſt cõſideratio turpiſſime vili-
tatꝫ que ſcꝫ eſt in aĩa per peccatũ. Hiere.
ij. q̃ꝫ vilis facta es nimis. et hoc p pctm̃.

Secunda eſt cõſideratio miſerrime ſer-
uitutis. Joan. viij. Qui facit peccatũ/ ſer-
uus eſt peccati. gloſa. i. diaboli.

Tertia eſt cõſideratio certiſſime morta
litatis. Pſ. Quis eſt homo qui viuet ⁊ ñ
videbit mortẽ: quaſi dicat: nullus.

Quarta eſt conſideratio varie inſtabili
tatis. Job. xiiij. Nunq̃ꝫ in eodẽ ſtatu pma
net. et Eccẽs. ix. Neſcit hõ finẽ ſuũ ⁊c̃.

Quinta eſt conſideratio diuine ſeueri-
tatis. ſ. in finali iudicio. Hebre. x. Horren
dum eſt incidere in manus dei viuentis.

Sexta eſt ꝯſideratio iferna' acerbitatꝫ
Matth. xxij. Ibi erit flet' ⁊ ſtridor dẽtiũ.

Septima eſt conſideratio amiſſe felici-
tatis. Bern. Ue ve ve vapor eſt ad mo-
dicũ parens q̃ eterne felicitatis aditũ int-
(cludit.

Octaua eſt conſideratio of-
fenſe maieſtatꝫ. Deut. xxij. Deũ q̃ te genu
it dereliq̃ſti ⁊ oblit' es dñi creatorꝫ tui ⁊c̃.
Tres pme ꝯſideratiões inducere debent
ad verecundiã de pctõ ſiue pudorez. Cũ em̃
hõ neceſſario ſit mortalis ⁊ p pctm̃ fiat ſer
uus diaboli ⁊ ei ſilis in turpitudine pecca
ti: multũ debet verecundari pctm̃ cõmittere
vel cõmiſiſſe. Tres aũt ſeq̃ntes inducunt
ad timorem. Multũ em̃ timere hꝫ pctõr ſi
cõſideret q̃ꝫ inſtabilis ſit ei' vita ⁊ incert'
exitus in quo neceſſario habet comparere
coram ſumo iudice/ recepturus pro pecca
tis ſententiã damnatiõis eterne: niſi peni
tentiã verã egerit. Duc aũt vltime indu
cere debent ad diuinum amorẽ. Quis em̃
non inflãmetur ad amorem dei ſi conſide
ret quanta ſit felicitas quam diligẽtib' ſe
repromiſit: et quanta eſt ſuauitas ⁊ dul-
cedo ipſius diuine maieſtatis. iuxta illud
q̃ꝫ magna multitudo dulcedinis tue domi-
ne quam abſcondiſti timẽtibus te. Ex his
autem tribus que ſunt pudor: timor: et a-
mor/ maxime perficitur cordis compun-
ctio peccatorum purgatiua ⁊ anime circũ-
ciſiua.

Tertiũ eſt nomen deſiderande dul
cedinis. ſ. hoc nomen Jeſus. de q̃
dicunt vba pꝯſita. Uocatũ eſt no
men eius ieſus. qđ nomẽ ſignt deſiderabi-
lem nr̃e ſalutis operationem. Un̄ Matt. j.
angelus dicit ad Joſeph: Uocabis nomẽ
eius ieſum. Ipſe em̃ ſaluũ faciet pplm̃ ſuũ
a pctis eoꝝ. Hoc eſt itaq; nomẽ mire dul
cedinis. Richar. de ſctõ vic. Jeſus eſt no-
men dulce: nomẽ cõfortãs pctõrem et bñe
ſpei. ĝ ieſu eſto mihi ieſus. Bern. Si ſcri
bas/ non ſapit mihi niſi legero ibi ieſum. ſi
diſputes ac ꝯferas/ ñ ſapit niſi ſonuerit ibi
ieſus. Idẽ. Jeſu dulcis memoria dãs ve-
ra cordis gaudia. ſed ſup mel ⁊ oĩa ei' dul
cis pñtia. Hec ille. Nõ mirũ eſt ſi dulciſſi-
mũ nob eſt hoc nomen ieſus ⁊ reuerendũ
In eo em̃ fundat tota ſpes nr̃a q̃ triplex ẽ

Prima eſt ſpes venie

Secunda eſt ſpes gratie.

Tertia eſt ſpes glorie.

Pria ẽ ſpes venie.

Quis em̃ peccator nõ timeat nomẽ diuine potẽ
tie. q̃s audeat ſuſtinẽre dñm vltionuꝫ. ſed
Ecce ieſus dulce refugiũ in quo exinanitur
maieſtas et dulceſcit poteſtas. j. Joan. ij.
Scribo vobis filioli mei qm̃ remittũtur
vobis pctã veſtra pꝓter nomẽ ei': q̃ ad-
uocatũ habem' apud patrẽ Jeſũ chr̃m ⁊c̃.
O mirabile ꝯſiſtoriũ: pctõr penitens plo-
rat ⁊ poſtulat: fili' interpellat ⁊ impetrat:
pater cõdonat: ⁊ ſpũſſctũs mẽtẽ letificat:
teſtimoniũ prebẽs remiſſionis pctõꝝ. Jõ
bñ dr Act. xxij. Ablue pctã tua inuocato
noie ieſu. Sicut itaq; ſitiẽti dulcis ẽ fons
aq̃ viue: ſic pctõri noie pctõꝝ depſſo dulce
eſt nomẽ ieſu.

Secunda eſt ſpes gratie.

Joan. j. Gratia ⁊ veritas per ieſum chri-
ſtum facta eſt. Triplicẽ aũt ſpem grẽ expe
ritur anima in nomine Jeſu.

Prima eſt ſpes grẽ illũinatiue. Ad inuo
catiõnẽ em̃ ⁊ meditatiõnẽ nois ieſu illumi
nat intellect' nõ ſolũ ſupficie ten' aut ver
boꝝ folijs: ſed ſenſuũ ſiue ſniaꝝ medullis.
Ipẽ em̃ ieſus ẽ lux vera q̃ illũinat oẽꝫ ho
minẽ ventẽtẽ i hũc mõm. In h ſiq̇dẽ p̃tes
antiq̃ p meditatiõeꝫ ⁊ ꝯteplatiõeꝫ ſtuden
tes ⁊ ñ in mortuis lrĩs: diuis myſterijs ſe